

Obžalovanja vredni slučaji

Pobeg iz jetnišnice se je maščeval z jetiko. 18 letni Franc Mulec od Sv. Trojice v Slov. goricah bi bil moral prestati osem-mesečno kazen radi vlomov in tatvin. Iz mariborske jetnišnice je utekel in se je skrival en mesec v mrzlem ter deževnem vremenu po gozdovih. Pobeg mu je nakopal neozdravljivo naglo jetiko, katera ga je pobrala zadnje dni v jetnišnici mariborskega okrožnega sodišča.

Radi sovražstva uboj. V Trsteniku pri Ivanjkovcih se nista nič kaj prijazno gledala sosedata Matija Vajda, kateri se je priženil pred leti k vdovi Prenholcovi, in čevljar Franc Škorjanc. Vajda ni bil na dobrem glasu, je že bil predkaznovan in je parkrat napadel Škorjanca in njegovo ženo. Te dni se je vrnil Vajda pijan s košnje in je prišel na Škorjančevo dvorišče, kjer je prišlo do prepira. Škorjanc je oddal s praga svoje hiše dva strela na Vajdo, ki se je zgrudil mrtev. Škorjanc je navedel orožnikom, ko so prišli ponj, da je navalil nanj Vajda z nožem in se je s puško samo branil. Ustreljeni zapuščata vdovo ter pet nepreskrbljenih otrok. Škorjanc ima ženo in štiri otroke v starosti od enega do šest let.

Roparski napad na tri ženske. V Gorelju pri Mozirju so vdri v noči skozi streho stanovanjskega poslopja 75 letne Frančiške Žolnir neznani tolovaji. Žolnirjeva je na glasu petičnosti, ker se je vrnila pred leti iz Amerike z dolarskimi prihranki in radi tega je prišlo tudi do roparskega napada. Z Žolnirjevo živi 15 letna vnukinja Berta Žolnir ter služi pri njej še 70 letna dekla. Tolovaji so se lotili po vstopu v sobo najprej Berte in služkinje. Ženski sta trdno spali in sta prepoznali, za kaj gre, ko so ju lopovi vrgli s postelje ter ju pretepli. Lotili so se tudi gospodinje, katero so v sosednji sobi zavili v rjuho in so jo onesvestili z udarci. Tolovaji so svetili z električno svetilko in so našli 4000 din gotovine ter odnesli zlatnine in srebrnine za

2000 din. Preplašene ženske so si s časom toliko opomogle, da so poklicale 17 letnega fanto, kateri je prenočeval v gospodarstveni poslopju. Ta je odbrzel v noči po sosedah in duhovnika, ki je previdel Žolnirjevo gospodinjo, koje življenje je ogroženo. Drzni zločin je hudo razburil vso okolico, ker je Žolnirčina hiša zatočišče za berače in brezposelne. Orožniki so prijeli več sumljivih oseb.

Tat odnesel dragocenosti za 10.000 din. V Štepanji vasi pri Ljubljani je odnesel tat gostilničarju Francu Kregarju raznih dragocenosti za 10.000 din.

Posestniku ukradli konja s kolesljem. Posestnik Alojzij Hočevar iz Dobruške vasi na Dolenjskem ima svojo domačijo na samotnem kraju in oddaljeno od sosedov. Te dni je o polnoči še napojil konja, a zjutraj ni bilo v hlevu ne konja in ne koleslja v šupi. Neznanci so mu odpeljali neznan kam konja in voz. Da bi se pa Hočevar ne prebudil radi ropota, so nametali okrog hiše in po kolovozu od hiše proti cesti gnoja.

Par konj ukradenih. Iz Ribnice na Dolenjskem sta pripeljala orožnika cigana Antona H. v Kranj in sta ga pustila čez noč v policijskih zaporih. Drugo jutro sta ga odvedla v Preddvor, kamor je prodal cigan 10.000 din vreden par konj, kateri je bil ukraden posestniku Podkrajšku v logaškem okraju.

Stanovski zbori v Mariboru bodo manifestirali duševne in gospodarske naše moči

Izpred sodišča

Na 14 let obsojen morilec. Franc Prejac, 26 letni hlapec, rojen v Gradcu in uslužben v Krčevini pri Mariboru, se je mudil v nedeljo, 10. aprila, v gostilni pri Volfcetlu nad Tremi mariborskimi ribniki.

Radi dekleta in plesa je izzval prepir ter pretep. Izzivača sta pretepla ter vrgla iz gostilne: vrtnarski pomočnik Ferdinand Mlinarič iz Ribniškega sela in njegov prijatelj Gašper Goričan iz Maribora. Prejac se je zatekel k svojemu gospodarju po vozno ročico in je prežal, kdaj se bosta njegova nasprotnika podala proti domu. Dočkal ju je v noči in jima sledil. V gozdu nad Ribniškim selom ju je dohitel in je oba pobil z dvema udarcema po glavi. Drugo jutro so našli ljudje Mlinariča mrtvega, Goričana pa močno poškodovanega. Raztelesenje je ugotovilo, da je bil Mlinarič z udarcem samo omanjen in ga je storilec nato še zadavil. Morilca je obsodil veliki senat v Mariboru 16. junija na 14 let težke ječe.

Podstrešna podgana obsojena. Mali senat mariborskega okrožnega sodišča je obsodil 16. junija na tri leta strogega zapora 24 letnega Jožefa Poša iz Delavske ulice 11 v Mariboru. Obsojeni je bila prava podstrešna podgana, ki je zagrešil po obtožnici 16 vlomov na podstrešja, s katerih je odnašal perilo in sploh vse, kar se je dalo po vladu in tatvini vnovčiti.

*

Slovenska Krajina

SLOVESNA OTVORITEV PREKMUR-KEGA TEDNA

Zadnjo soboto je bil v Soboti slovesno odprtjen Prekmurški teden, katerega je otvoril ban dr. Marko Natlačen. Okrog tri četrti na deset 17. junija se je pripeljal g. ban iz Ljubljane. Pri mostu se je ustavil avto in g. bana je pozdravil v imenu Sobote g. župan Hartner. Ko se je peljal g. ban v mesto, ga je narod živahno pozdravljel. G. bana je nagovoril murskoboški župan g. Hartner, nakar je g. ban v daljšem govoru čestital Prekmurcem k prireditvi z iskreno željo, da bi Prekmurški teden v vsakem pogledu kar najlepše uspel in da bi v prebivalstvu Slovenske Krajine čim bolj utrdil slovensko narodno zavest in užgal gorečo in nikdar usahljivo ljubezen do

ker se boji posledic, je vso krivdo zvrnila na Štefana. Morda si je dopovedala, da je res nedolžna in je Štefan izvršil grozni zločin.

Razprava je že tri dni trajala. Skanlon se je na vse načine trudil, da bi ovrgel dokaze, ki so obremenjevali njegovo varovanko. Najbolj se je boril zoper tisto zamazano, zmečkano kuverto, ki je nanjo umirajoči Kazimir napisal besede: »Nina Matetkas, od tvoje roke zadet bom moral umreti. Povejte Stanislavu. Pisano v petek zvečer. Jaz Kaz. Pav...« V dvorani je zavladala smrtna tišina, ko je litvanski tolmač predstavil te besede. Vse oči so bile obrnjene v Nino. Obtoženka je z dvoumnim smehljajem vračala te poglede.

Skanlon je odločno ugovarjal temu, da bi te besede sodišče vzelo za dokaz. S povečalnim steklom je gledal pisavo in medtem majal z glavo, kakor da bi hotel izraziti, da se iz teh besed ne da nič dobiti. Nato je začel trdo izpraševati tolmača.

»Ali morete dokazati, da je to Kazimirova pisava? Da ali ne? Ali to ni spretna potvorba? Kje ste se usposobili za tolmača? In kje ste študirali? Na kaki srednji šoli? Ah, tako? Niste obiskovali srednje šole? Hm, hm, hm...«

Tolmača so Skanlonova vprašanja zmedla in razjarila. Umolknil je in ni hotel odgovarjati. Skanlon se je zmagovalno obrnil k predsedniku razprave in porotnikom.

Skanlonu je vkljub vsej premetenosti trda predla. Državni pravdnik, ki je bil podoben zveri,

ko zavoha plen, se je odločno postavil zoper njega, ker je med obema zagovornikoma njega smatral za bolj nevarnega. Neizkušenega Kellyja je zaenkrat pri miru pustil. Zoper Štefana dosedaj še ni bilo dokazov. Ninino ime pa se je venomer ponavljalo. Če je Stanislav izpovedal, da mu je Kazimir pred smrtjo razločno povedal, da ga je Nina zvalila k smreki, mu zakrila oči z robcem in nato večkrat ustrelila nanj. Žepni robec, dva samokresa, britev, kuverta so bili na mizi razstavljeni in so močno ogrožali Ninino prostost in življenje.

Zoper Štefana je Stanislav samo eno stvar izpovedal. Pod prisego je izjavil, da mu je Kazimir na vprašanje: »Ali je še kdo bil tam?« odgovoril: »Štefan Kmicic. Nina j' bila pa ponoči in zjutraj.«

Mati je vsa obupana poslušala to izpoved. Alojzija pa je upala, da bo zdravnikova izpoved odtehtala Stanislavovo. On je Kazimira tik pred smrtjo izpraševal. Stavil mu je sledeča vprašanja: »Kako veste, da vas je Kmicic ustrelil, ko ste sami rekli, da je stal za vašo glavo. Ali ste ga videli?« Kazimir je odgovoril: »Ne, a Nina je tako rekla.« K starki se je sklonila in jo tolažila ter zagotavljala, da bo zdravnik, ki je zadnji govoril s Kazimirom, drugače pričal.

Nadaljevanje razprave so odložili na naslednji dan.

Ko je Alojzija naslednjega dne v spremstvu Štefanove matere stopila v dvorano, je takoj opazila, da vlada med množico precejšnja razburjenost.

tu, ki izvira še iz časa, ko je imela severna Evropa kopno zvezo s kakšno pogreznjeno celino ali pa morda tudi z Anglijo.

Ura v kravjem želodcu

V vasi Nerchau blizu Dresdenu v Nemčiji so pri nekem kmetu zaklali izredno debelo kravo, ki ji vsa živinozdravniška pomoč ni mogla urediti želodca in prebave. Kako se je klavec začudil, ko je v njenem želodcu našel mošito žepno uro, ki je bila še dosti dobro ohranjena. Očividno jo je nekada kakemu gospodarju s cunjami vred požrla, prebavila je pa najbrž samo cunje. Doslej še niso našli pravega gospodarja ure, ker temu gospodarju, ki je kravo dal zaklati, ni napravila te škode.

naše skupne domovine — kraljevine Jugoslavije.

G. ban je otvoril Prekmurški teden s klicem: »Naj živi močna in velika Jugoslavija! Naj živi naš kraljevski dom Karadjordjevičev! Naj živi naš kralj Peter II. in kraljevi namestnik Pavle!«

Navdušeni živio-vzkliki so bili odmev govora g. bana, nato pa je godba zaigrala državno himno. Župan g. Hartner je za tem prečital pozdravne brzojavke, ki jih je dobil Prekmurški teden od predsednika senata dr. Antona Korošca in od Slovenske akademije v Ljubljani.

Po začetni slovesnosti so si gostje ogledali Prekmurški teden.

Ob 11 so se zbrali vsi odličniki v dvorani grajskega kina v murskosoboškem gradu, ki je bil lepo okrašen. Župan Hartner je imel daljši govor, v katerem je prikazal velike zasluge g. bana za Slovensko Kraljino. Murska Sobota je v znak svoje hvaležnosti imenovala lani 20. junija g. bana za svojega častnega občana.

Mladinski tabor v Murski Soboti. V nedeljo, 25. junija, bo v Murski Soboti velik mladinski tabor kot spomin na 20 letnico priključitve Slovenske Kraljine k naši državi. Tabor bo pričel s sprejemanjem ob desetih, nakar bo služba božja na prostem v mestnem parku s pridigo, za tem bo pričel mladinski tabor, na katerem bo glavni govornik g. gradbeni minister dr. Miha Krek.

Murska Sobota. Kakor smo zvedeli iz precej zanesljivega vira, je kredit za gradnjo novega gimnazijskega poslopja že odobren. G. ban je že podpisal tozadevni odlok, zato so že vse priprave za gradnjo v polnem teku. Nova gimnazija bo stala v parku nasproti vile g. dr. Vučaka. Z gradnjo se bo verjetno začelo že letos. Že skrajni čas je, da dobimo novo gimnazijsko poslopje, ker dosedanja prostori še daleč ne zadostajo vsem potrebam. — Športni klub Mura, ki zelo častno zastopa naš nogometni šport, bo priredil 9. julija svojo tombolo, ki ima precejšnje število prav lepih dobitkov, saj bodo srečni dobitniki imeli priliko odpeljati 56 koles, a je še mnogo drugih dobitkov. Ker je to edini predstavnik športa v Prekmurju, ki je ponesel slavo tudi preko mej naše države, ga materialno podprite s tem, da posetite tombolo, kjer vas mo-

goče čaka sreča. — Za namestnika državnega tožila na okrožnem sodišču je imenovan Bogdan Lendovšek, doslej sodni oficial v Varaždinu. — Letos 12. in 13. julija, 10., 11. in 12. avgusta ter 14. in 15. septembra se bo vršilo pri nas pregledovanje in žigosanje sodov, na kar že sedaj opozarjamo imetnike nežigosane posode, zlasti pa naše gostilničarje.

Turnišče. Letos so se po daljšem presledku zopet pojavile po naših njivah poljske miši, ki po nekaterih krajih, zlasti »gornjih njivah« delajo neprecenljivo škodo. Človeka kar srce zaboli, ko vidi lepo žitno polje skoraj popolnoma uničeno. — Naš rojak g. Ludovik Terboča, ki je bil doslej uslužben na okrajnem glavarstvu v Murski Soboti, je bil prejšnji teden premeščen v Beograd v kabinet g. ministra Snoja. Veseli nas, da si je naš rojak pridobil toliko zaupanja pri naših voditeljih, da mu poverijo tako odgovorno službo. Na takem priznanju mu častitamo in mu želimo na novem mestu obilo uspehov!

Rakičan. Danes je po vseh krajih mnogo delomržežev, ki se ne lotijo nobenega poštenega dela, zato skušajo priti do življenjskih sredstev na nepošten način. Tako je pred kratkim neki uzmovč ukradel iz stanovanja dminarja Horvat Ignaca ves njegov prihranjeni zaslužek s hranilno knjižico, ki ga je imel spravljene v nezaklenjeni omari. Storilec je splezal v sobo skozi okno v času, ko so domači bili odsotni, vendar mu pa sreča ni bila posebno naklonjena, ker so mu orožniki že prišli na sled, zato bo prejel zasluženo kazen.

Veščica. Pred nedavnim je neki Č. J. ponoči vlomil v čebelnjak Banfi Franca ter iz njega

Živeli delovni stánovi našega naroda: kmetije, obrtniki, delavci!

odnesel večje število okvirjev s satovjem ter razne druge predmete, ki so mu prišli pod roko. — Isto noč je verjetno isti storilec odnesel iz čebelnjaka Dani Franca različne predmete, a pri svojem tatinskem poslu je razbil štiri steklena okna za panje. Pri Banfiju so bile izvršene slične tatvine tudi že lani.

Jeli potrebno

neprestano opozarjati na »Bayer«-jev križ na Aspirin-tabletah! Pač, kajti vedno znova se pojavljajo palvorbe z nakano, okristiti se s svetlovnim slovesom Aspirin tablet.

ASPIRIN

TABLETE

Oglasi reg. pod 5. brojem 32408 od 8. XI. 1938.

Črnelavci. Preteklo nedeljo, 11. junija, smo imeli precejšnjo slovesnost. Na katoliškem pokopališču smo imeli namreč blagoslovitev novega križa. Za to svečanost so se prav lepo pripravili tudi naši cigani, ki so prav dobro oblečeni prišli k sv. maši v Mursko Sobotu, a potem so se vsi vrnili k blagoslovitvenim obredom v Črnelavce.

Cankova. Tudi pri nas bomo letos imeli novo sv. mašo, ki jo bo Vsemogočnemu 9. julija daroval g. Zelko Anton, član salezijanske družbe. Čeprav naše Prekmurje daje mnogo duhovniških poklicev, je še vendar v vinogradu Gospodovem vedno premalo delavcev.

Tišina. Z veseljem smo vzeili na znanje vest, da je naš rojak g. dr. Zeitan Žukš bil imenovan za asistenta na medicinski fakulteti ljubljanskega vsenčilišča. K temu priznanju in uspehu mu iskreno častitamo! — Za časa zadnjega deževja, ko je večina rek prestopila svoje bregove, smo imeli na večih krajih mnogo ribičev, ki so ribarili brez tozadevnega dovoljenja, za kar se morajo sedaj pred oblastvom zagovarjati.

Potemkinova razsipnost

Knez Potemkin, miljenec ruske carice Katarine II., je bil strašen razsipnik. Njegova kratka uloga, ki jo je igral v bivši carski državi, je požrla milijone in milijone rubljev ter je spravljala ljudstvo v bes. Ko se je leta 1791 mudil v Petrogradu, mu noben kuhar ni mogel ustreči. Marsikateri je moral službo pri njem zapustiti. V štirih mesecih je mož potrošil v tem mestu bajno vsoto 1.200.000 rubljev. Njegovi obedi so veljali dnevno skoraj tisoč rubljev, samo krožnik njegove najljubše juhe je stal 300 rubljev. Ko se je mudil v Jasiju, je odposlal brzega sla, ki je jahal noč in dan, da bi privedel kuharja, ki je edini

Kelly je bil nekam pobit. Državni pravdnik je trdo hodil sem ter tja in grizel konec svinčnika. Sodnik je bil podoben razdraženi stari sovi, ki so jo nenadoma potegnili iz temne luknje na svetlo. Samo Skanlon je bil na videz miren.

Prvi se je oglašil državni pravdnik. Iz njegovih besed je občinstvo kmalu izvedelo, kaj se je zgodilo. »Jutranji list« je priobčil neko pismo, ki je bilo naslovljeno na Nino in njenega zagovornika Skanlona. V pismu je Nini nekdo s smrtjo zapretil, če ne bo priznala, da je samo ona ubila Kazimira. Litvansko pismo je bilo tako sestavljeno, kakor da bi ga bilo pisalo neko tajno društvo, ki je v njem tudi Štefan bil včlanjen.

Državni pravdnik je z gromkim glasom obsodil Skanlona, ker je pismo dal objaviti. Dokazoval je, da je to postopanje bilo protizakonito in je imelo namen, javno mnenje pridobiti za obtoženko in vplivati na sodni zbor. Omenil je tudi možnost in verjetnost, da je pismo zlobna potvorba. Svoj govor je končal z besedami:

»Ta razprava stane državo dvajset tisoč dolarjev, a ni dovedla do najmanjšega uspeha. Po vsem tem, kar se je zgodilo, se pred tem porotniškim zborom ne more nadaljevati, zaradi tega zahtevam, da se prekine ter obravnava pri naslednjem porotniškem zasedanju. Za gospoda odvetnika Skanlona pa zahtevam ukor zaradi njegovega neprimernega postopanja.«

Sodišče je ugodilo zahtevi državnega pravdnika in razpravo za nedoločen čas odložilo.

17.

Po neuspeli razpravi so Štefana prepelejali iz policijskega zapora v državno jetnišnico. Jetnik se za spremembo ni zmenil. Že nekaj tednov sem je bil za vse otopen. Ob spominu na potek razprave mu je vse bolj upadel pogum. Zdelo se mu je, da se je vse zaklelo zoper njega.

V ubijajoči enoličnosti je mineval teden za tednom. Edina sprememba v enoličnosti so bili Alojzijini obiski. Njej se je Štefan smilil, zaradi tega ga je večkrat obiskala.

Ob koncu marca je Štefan doznal, da se bo nadaljevanje razprave začelo 5. aprila. Ta vest ga je vzdramila iz otopenosti. Kellyjeva zagotovila, da stvar zanj dobro stoji, so mu vlivala pogum in upanje.

Dan razprave je napočil. Sodna dvorana je nudila skoraj isto sliko kakor pri prvi razpravi, samo porotniki so bili drugi.

Borba med državnim pravdnikom, Skanlonom in Kellyjem se je takoj od začetka zaostрила. Državni pravdnik je oba obsojenca hotel spraviti na vislice. Mirno, ironično je govoril in se nikdar ni razburil. Dokazal je, da je pisava na ovitku Kazimirova. Dokazal je tudi, da je Nina vedela, kje ima Kazimir svoj samokres. In nazadnje je dokazal, da je v so-